

FARNÍ LIST

Římskokatolická farnost Senice na Hané

prosinec 2018

Milí farníci,

v době adventní jsme mysleli na příchod Vykupitele. Vzpomínali jsme na to, co se kdysi stalo: Bůh se stal člověkem, jedním z nás, aby splnil sliby dané praotcům a otevřel nám cestu k věčné spáse. Mysleli jsme na to, že on jednou přijde v záři své slávy a pozve nás k účasti na svém zaslíbeném království. Ale také jsme si připomněli, že on nyní přichází vstříc každému z nás: skrze naše bližní, ve svém slově, ve svátostech církve.

Co tedy bylo smyslem doby adventní? Nejen vzpomínat na to, co se kdysi stalo. Nejen hledět do budoucnosti na to, co nás čeká na konci věků. To všechno by bylo málo, kdybychom neudělali Pánu Ježíši ve svém srdci víc místa, aby do něho mohl vejít teď, v tomto čase. Proto jsme vybízeni k upřímnější modlitbě, ke chvilčkám ztišení, k dobré svaté zpovědi. Jenom na nás záleží, zda Ježíš opravdu přijde a bude víc přítomný v našem životě.

Přeji všem požehnané Vánoce!

P. Martin

Hledáme osobnosti naší farnosti

Letos nás čeká už poslední rozhovor, dlouho jsem proto přemýšlela, koho oslovit. Ale pak jsem si vzpomněla, že jedna moje kamarádka je i má sestra v Kristu. A to je můj úlovek pro dnešní rozhovor. Markétka Houdková se k nám přivdala z nedaleké víscky Odrlice, kde se narodila Josefovi a Božence Navrátilovým. Jejího tatínka znáte asi všichni, je to cholínský varhaník a chvíli působil jako varhaník i v naší farnosti. Ale zpátky k Markétce. Prozradím na ni, že je velmi nadaná, umí hrát na klavír, na varhany, pěkně zpívá, je lektorkou a také nadšenou paní učitelkou.

Markétko, mohla bys nám něco málo říct o své rodině? Kolik vás bylo sourozenců?

Dlouho jsme vyrůstali jako 3 sourozenci – mám staršího bratra a starší sestru. Když mi bylo 12 let, přibyla do naší rodiny ještě sestra Magdalénka. Měla jsem krásné dětství, které bych neměnila. Dodnes se všichni společně scházíme u našich rodičů v Odrlicích a myslím, že držíme při sobě.

Určitě jste jako děti byly vychováváni ve víře, kdo vás ale k víře víc vedl? Tatínek nebo maminka?

Víra byla běžnou součástí našeho života, brali jsme ji tak nějak automaticky. Oba rodiče nám byli ve víře a ve vztahu k Bohu vzorem. Jako dítě jsem to nedokázala docenit, ale dnes jsme jim za předání tohoto vzácného pokladu víry velmi vděčná. Bez víry, stejně jako bez rodiny, si svůj život nedokážu představit.

Víra tě ale nenechala opodál, ba naopak. Vystudovala jsi vysokou školu i se zaměřením na výuku víry. Kde jsi studovala?

Odmalička jsem chtěla být učitelkou a za tímto snem jsem si šla. Studovala jsem na gymnáziu a potom na vysoké škole – obor učitelství českého jazyka a občanské výchovy. K tomu jsem současně studovala i na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci obor křesťanská výchova – tedy náboženství, které jsem pak nějakou dobu také učila. Při výběru vysoké školy mi připadalo velmi dobré

propojit vzdělání se životem, v mém případě s vírou, proto jsem si vybrala také teologickou fakultu.

Prozradím ještě, že teď pracuješ na základní škole v naší obci. Pracovat s dětmi je podle mě čím dál tím náročnější a navíc ve školství. Je pro tebe práce s dětmi důležitá?

Práce s dětmi je někdy náročná a velmi vysilující. Já ale učím velice ráda a baví mě to. Jsem moc ráda, že jsem si toto povolání vybrala a že se můžu podílet na vzdělávání dětí a obohacovat tak nejen jejich vědomosti, ale také formovat pozitivně jejich osobnost.

Od října je tvým dalším úkolem pracovat pro obec jako zastupitelka. Když jsi dostala tuto nabídku kandidovat, musela ses dlouho rozhodovat?

Ano, kandidovat jsem nikdy nechtěla a nápad nebyl z mé hlavy. Dá se říci, že jsem se nechala přemluvit. Když jsem pak byla zvolena, hodně mě to překvapilo, ale zároveň potěšilo. Po několika setkáních zastupitelstva si začínám uvědomovat, že být zastupitelkou je velmi náročný a zodpovědný úkol. Také zjišťuji, co všechno musí zastupitelé řešit a že to nemají vždy jednoduché.

Myslíš si, že je dobře, aby ve vedení obce byli i zástupci věřících?

Určitě. Ale nejde jen o víru, ale také o to, aby zastupitelé byli lidmi s pevnými a zdravými morálními postoji, se schopností se dohodnout, spolupracovat a komunikovat.

Když spočítám, kolik času zabere příprava na vyučovaná, kontrola písemek, pak ještě porady, schůze na obci, práce a pomoc ve farnosti, napadá mě, jestli máš ještě čas na své koníčky?

Určitě mám. Ve volném čase ráda usednu ke klavíru nebo se s manželem podíváme na nějaký hezký film.

Vendula Koupilová

Biblické příběhy

Izraelští najdou pokrm

Lid izraelský opustil Rudé moře a tři dny putoval pouští a hledal pitnou vodu. Konečně dorazili na místo, kde byly kaluže stojaté vody. Lidé se dychtivě vrhali k zemi, aby se z louží napili, jenže voda byla tak hořká, že se nedala spolknout. „Dej nám vodu,“ prosili Mojžíše. Tehdy ukázal Bůh Mojžíšovi kus dřeva, a když ho Mojžíš hodil do vody, byla rázem sladká a dobrá a lidé ji vděčně pili. A právě tam dal Bůh lidu návod, jak žít. „Budete-li mne poslušni, budete-li naslouchat mým příkázáním, ušetřím vás utrpení, jaké jsem uvalil na Egyptské, neboť já jsem léčitel.“

Izraelité putovali dál. Brzy jim však došly zásoby jídla. Reptali tedy proti Mojžíšovi: „Kéž bychom jen byli zůstali v Egyptě, kde byla aspoň hojnost potravy. Tady v té pustině pomřeme hladem.“ Bůh řekl Mojžíšovi: „Já vám sešlu chléb jako déšť z nebe. A tvůj lid ať vyjde a sbírá, co pro ten daný den spotřebuje. Šestého dne sešlu dvakrát tolik chleba než v ostatní dny, aby sedmý den mohli odpočívat a nadále poslouchat moje příkazy.“

Toho večera se na tábor sneslo hejno křepelek a bylo jich tolik, že pokryly celou zem. Lidé je po-

chytili a měli pak k jídlu maso, jak Bůh přislíbil. Ráno ležela kolem stanů silná vrstva rosy, a když se vypařila, zůstaly po celé zemi vločky podobné jinovatce. „Co je to?“ ptali se udivení lidé Mojžíše. „To je chléb, který vám Hospodin seslal za pokrm. Nasbírejte si ho, kolik potřebujete. Ale nenechávejte si nikdo nic na ráno.“

Všichni tak učinili, a i když někteří nasbírali víc než druzí, bylo právě dost pro každého, aby se nasytil. Někteří z Izraelitů se však přece pokusili nechat si něco na ráno, ale jídlo se zkazilo a páchlo. Mojžíš se na ně rozhněval. Šestého dne nasbírali chleba dvakrát tolik, aby sedmý den mohli odpočívat. Někteří přece jen vyšli sbírat i sedmý den, ale nic nenašli. Tehdy se Bůh rozhněval: „Dal jsem vám dost potravy i na dnešek, protože chci, abyste zůstali doma,“ domlouval jim. „Toto je můj zvláštní den, den odpočinku pro všechny.“

Svou novou potravu nazvali Izraelští „mana“. Byla bílá a chutnala jako oplatka s medem. A tu jim bylo souzeno jíst celou cestu do země zaslíbené.

Petra Obšelová

Zajímavosti z farnosti a nejen to

13. říjen - významný den

Na začátek mi dovoluji takový malý test ze všeobecných znalostí. Jestlipak víte, jaké významné dny jsou zapsány v kalendáři dějin u dne 13. října. Nevíte? Nevadí. Pomůžeme si encyklopedií Wikipedie, která říká, že v tento den v roce 1781 vydává císař Josef II. Toleranční patent a tím vyhlašuje neomezenou náboženskou svobodu nebo v roce 1903 byl v Bohumíně zahájen provoz parní tramvaje. V roce 1917 se ve Fatimě zjevila Panna Marie, Sv. Josef a Ježíš Kristus a v roce 1792 byl ve Washingtonu položený základní kámen Bílého domu. Ale je tu ještě jedno slavné výročí. Ve farním kostele v Senici na Hané proběhl v roce 2018 17. ročník Senické noty. Možná se Vám může pozdávat naše výročí menší než ta ostatní. Ale věřte nám, není tomu tak.

O druhé říjnové sobotě jsme v našem kostele přivítali scholy z Ptení, Nákla, Hnojic, Konice, samozřejmě i domácí scholu se sborem a sólisty Václava Pecháčka ze Štěpánova, Mirku Kolářovou ze Slatonic a Tomáše Nikla z Hnojic. Celým odpolednem nás provázeli báječní moderátoři Metoděj Koupil a Dominika Doláková. Již druhým rokem Senická nota změnila svůj formát a místo soutěžního klání mezi jednotlivými scholami jde vlastně o společné setkání. Nicméně soutěžního ducha jsme úplně neztratili, a tak na konci vystoupení všech schol, kdy se každá schola představí se třemi písníčkami podle svého výběru, všichni společně hlasujeme o „Cenu publika“. Letos si putovní pohár a velký dárkový balíček plný dobrot odvezla zaslouženě schola z Nákla pod vedením Honzy Gajy.

Ráda bych poděkovala všem, kteří nám pomáhali letošní ročník připravit a zorganizovat. A myslím si, že je správné poděkovat i Olomouckému kraji, který nám přispěl na Senickou notu krásnou částkou 15 000,- Kč, za kterou jsme pořídili trička s logem Senické noty pro všechny scholy, moderátory a organizátory a zaplatili ozvučení celého kostela.

Příští rok 12. října 2019 bude naše Senická nota slavit svoji plnoletost. A já Vám mohu již dnes prozradit jedno velké tajemství. Po vzoru naší Se-

nické noty začala Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze pořádat pod záštitou kardinála Dominika Duky Janušův festival dětských chrámových sborů a schol. A proto jsme dostali pozvání se příštího ročníku tohoto festivalu v Praze účastnit. A to už opravdu stojí za to. Co říkáte?

Šiřte radost s námi – tak zní motto naší Senické noty již řadu let. A já věřím, že se nám to všem společně daří.

Dominika Doláková st.

Okénko do rodiny

Vánoce

Nejoblíbenější svátky v roce nejen pro děti, ale i pro mnohé dospělé. Pečeme cukroví, navštěvujeme se, zajdeme na půlnoční mši, obdarováváme se, dodržujeme některé zvyky a tradice. Rodinná tradice. O co vlastně jde? Trocha moudra ze slovníku:

TRADICE ve svém původním latinském významu „traditio“ znamená předávání. V nejširším slova smyslu znamená předávání obyčejů, poznání či mravů v rámci kultury. Tradice je současně duchovní i kulturní dílo, které nemá autora, není prosazováno mocí či autoritou, přitom stále žije a působí. Je podstatnou složkou náboženství, kultury, civilizace i výchovy.

Snad každá rodina má i své vlastní tradice, zvyky a obyčeje, které se snaží předávat dále svým dětem. A je zajímavé pozorovat, jak se tyto tradice mohou rozrůstat, doplňovat či malinko pozměňovat v závislosti na tom, co si každý z nás přináší z dětství z rodiny, kde vyrůstal a co je mu nejbližší. Zpětně právě toto vnímám osobně jako něco pozitivního, přínosného a obohacujícího, i když asi chvíli trvá, než se ti dva, co tvoří základ rodiny, dohodnou, co a jak by rádi v budoucnu drželi jako tradici i pro své budoucí děti. A tak se může stát, že děvče z Hané a ogar z Valašska vytvoří zajímavou konstelaci, která je pro jejich děti již tradiční a klasickou, bez níž si neumí vánoční čas představit. Tak třeba adventní věnec vyrábím už roky těsně před první adventní nedělí jen z přírodních materiálů, které jsem během roku posbírala, našla, co nám vyrostlo na zahrádce...a pokaždé, když se na něj podívám,

poznám mech ze zahrady, ulitu, kterou jsem našla v lese na dovolené či kamínek, který mi uvízl v botě. S dětmi je tvoření mnohem zábavnější. I když bych si možná představovala vzhled jinak, snažím se jim nechat volnou ruku, ať vyberou samy, co a kam dát. Perníčky pečeme vždy s dětmi. Ano, v kuchyni to vypadá jak po bitvě, je to práce na celý den, ale děti to milují a já miluju je. A i když jsme doma kapří polévku nedělali a v podstatě ji nejím, ani tradičního smaženého kapra, každý rok toto jídlo s láskou chystám manželovi, který se na něj velmi těší. Tím nejdůležitějším je pro nás i půlnoční mše. S příchodem dětí jsme ji sice posunuli a chodíme na odpolední mši pro děti, ale vnímáme ji stejně intenzivně, jsme tam všichni spolu, v jedné lavici a držíme se za ruce. Když pak zasedneme ke svátečnímu stolu (naše fenka Saša leží u kuchyňských dveří, tento den je to výjimka) a společně jíme kulatou vánoční oplatku posypanou strouhanou mrkví a petrželí, politou lžičkou medu, uvědomím si, že právě toto jsou teď pro mě tradiční Vánoce s tradicemi, které si snad i naše děti jednou odnesou s sebou do života.

Nikdy nevíme, kudy vede naše životní cesta, ale na každé cestě je nějaký rozcestník, směrovka, prostě pevný bod, kterého se můžeme držet. Tím jsou právě víra, naděje a láska, které se snoubí třeba v tradici. A na tradice je vánoční čas nejbohatší. Kéž nás tradice provází nejen o Vánocích, ale po celý život, který je díky společným zážitkům s nejbližšími jedinečným a vzácným.

Anna Jahodová

Vyúčtování opravy hřbitovní zdi

Milí farníci, jak jistě všichni víte, v letošním roce byla na místním hřbitově zrealizována kompletní renovace hřbitovní zdi. V lednu 2018 byla uzavřena smlouva o dílo s dodavatelem OSA STERA s.r.o., Olomouc a ihned jak to dovolilo počasí, jsme se pustili do práce. Na celou realizaci takto náročné investice dohlížel jako technický dozor pan Radek Hrbáček DiS. ze společnosti HRstav s.r.o..

Ráda bych Vás všechny informovala o finančním vyúčtování celé akce. Celkové náklady na opravu hřbitovní zdi se vyšplhaly na částku 2.914.360,- Kč. Do této částky patří náklady za stavební práce a výkon technického dozoru. Veřejnou sbírkou, která byla provedena na jaře letošního roku, jsme vybrali celkem 272.500,- Kč. Obec Senice na Hané nám poskytla dar ve výši 500.000,- Kč a Obec Senička 100.000,- Kč. Z Ministerstva zemědělství jsme získali na opravu zdi částku nejvyšší, a to 700.000,- Kč, prostřednictvím účelové dotace.

Abychom celou investici mohli zrealizovat, musela si naše farnost zajistit půjčku ve výši 2 300 000,-

Kč u Arcibiskupství olomouckého. Tato půjčka je splatná do 31. 12. 2028. Po započtení všech darů a příjmů z veřejné sbírky nám z této půjčky ještě zbývá zaplatit 1.341.860,- Kč.

Pro Vaši představu to znamená, že po následujících 10 let musí naše farnost měsíčně arcibiskupství splatit částku cca 11 200,- Kč. Navzdory tomu, že jsou opravy již u konce a zeď je krásně opravena, tak to pro naši farnost neznamená ještě úplný konec. Proto bych Vás všechny chtěla poprosit o pomoc se splácením této půjčky a především o Vaši štedrost při pravidelných sbírkách v našem kostele. Děkuji Vám.

Celkové náklady	2 914 360,00
Příjem z veřejné sbírky	272 500,00
Dar - obec Senice na Hané	500 000,00
Dar - obec Senička	100 000,00
Dotace z ministerstva zemědělství	700 000,00
Zbývající dluh - Arcibiskupství olomoucké	1 341 860,00

Dominika Doláková st.

Doporučujeme

Protest proti komunismu

Titulek článku asi nejlépe vystihuje hrdinský čin studenta filozofické fakulty, který se v roce 1969 upálil na protest proti sovětské invazi do Československa. Svým činem chtěl vyburcovat národ k aktivitě a vyjádření nesouhlasu s režimem. Jde o Jana Palacha, člověka, který se nebál obětovat vlastní život, aby poukázal na hrůzy vládnoucího režimu a potlačování svobody a aby se stal nástrojem ke změnám k lepšímu, svobodnějšímu žití. Dne 16. ledna 1969 se zapálil v horní části Václavského náměstí v Praze. S rozsáhlými popáleninami byl převezen do nemocnice, kde po třech dnech zemřel. Pohřeb Jana Palacha se stal velkým protestem proti pokračující okupaci.

Film Jan Palach pojednává o posledních měsících Palachova života, o jeho vztazích, studentském životě, ale především o jeho plánu nezůstat lhostejným a tichým svědkem komunismu, ale jeho tvrdým odpůrcem.

Kéž bychom si uvědomili, že čin Jana Palacha nebyl krokem zoufalého, psychicky nevyrovnaného člověka, ale projevem obrovského nesouhlasu s režimem a zájmu o český národ.

Scénář k filmu napsala Eva Kantůrková a zrežiroval jej Robert Sedláček. Premiéru měl film 21. srpna, v den výročí okupace Československa a v této době je možné jej vidět v mnoha českých kinech.

Markéta Houdková

Pro chytré hlavy

Kvíz

Není tomu zase tak dávno, kdy navštívil naše domovy nebo školy svatý Mikuláš spolu s andělem a čertem. Možná si pamatujete onu legendu, která se váže k tomu, proč sv. Mikuláše oslavujeme, proč se stalo tradicí, že navštěvuje nejen děti s drobným dárkem. Ale pamatujete si nebo víte něco o reálné postavě Mikuláše? Zkuste doplnit některé jeho životopisné údaje a ověřte si, kolik toho o něm víte.

Svatý Mikuláš z Myry (* kolem 250 - † 6. 345/352) byl v Myře v Lykii - dnešní Už za svého života byl velmi oblíbený mezi lidmi, proslul štedrostí a dohlížel na spravedliví chod, proto je známý jako ochrance nespravedlivě Svatý Mikuláš byl původně po své smrti pohřben v Myře, avšak když se stala součástí islámského světa, byly jeho ostatky převezeny do Bari v Svatý Mikuláš je uctíván jako patron

Metoděj Koupil ml.

Soutěž

Je tolik krásných písní, které známe i z paměti nebo známe jejich nápěv, ale dovedeme najít podle kousku textu píseň v kancionálu a číslo písně?

Už dlouho jsme pro vás nepřipravili žádnou soutěž. Níže uvedený text patří první sloce písně z kancionálu. Pokuste se najít číslo písně a správnou odpověď se svým jménem dejte do připravené krabičky v zadu v kostele pod chórem. V neděli 13. ledna 2019 po mši svaté jednoho soutěžícího vylosujeme a odměníme. Doufáme, že se najde pár odvážlivců a nadšenců, kteří se zapojí.

Tobě, Bože na výsosti, s pokorou se klaníme, srdce plná zkroušenosti k oběti přinášíme. Sejmi z nich, co nečistého, uč nás o své cesty dbát, chceme svodům ducha zlého s pomocí tvou odolat.

redakce fl

Úklid v kostele sv. Máří Magdalény v roce 2019

Společný úklid všech skupin: Jarní úklid - **6. 4. 2019**

Hodový úklid - **13. 7. 2019**

Chci vás všechny touto cestou poprosit a vyzvat k tomu, aby společný úklid byl opravdu společný. Zároveň chci poděkovat všem, co se na úklidu kostela a jeho okolí podílí už pěknou řádku let.

SOKOLSKÁ, NÁDRAŽNÍ HAVLÍČKOVA (Sekyrová)	12. 1.	2. 3.	20. 4.	8. 6.	27. 7.	14. 9.	2. 11.	28. 12.
ŽIŽKOV (Koupilová)	19. 1.	9. 3.	13. 4.	15. 6.	3. 8.	21. 9.	26. 10.	21. 12.
NÁM. MÍRU (Houdková)	26. 1.	16. 3.	4. 5.	1. 6.	10. 8.	28. 9.	16. 11.	4. 1. 2020
JOS. VODIČKY ZÁKOSTELÍ (Tobiášová F.)	2. 2.	23. 3.	11. 5.	29. 6.	17. 8.	5. 10.	23. 11.	
VODNÍ TRÁVNÍK (Coufalová)	9. 2.	30. 3.	18. 5.	20. 7.	24. 8.	12. 10.	30. 11.	
SENIČKA	16. 2.	6. 4.	25. 5.	6. 7.	31. 8.	19. 10.	7. 12.	
KOUT, HLINÍKY FR. VRZALA (Štafová)	23. 2.	27. 4.	22. 6.	13. 7.	7. 9.	9. 11.	14. 12.	

Recepty našich hospodyň

Perníčky

Malované perníčky patří mezi nejoblíbenější druhy vánočního cukroví. Receptů je mnoho, letos jsme zjistili, jak je dělá Anežka Štaflová.

Těsto: 70 dkg mouky, 4 vejce, 5 dkg sádla, 20dkg cukru moučky, 15 dkg medu, 2,5 dkg jedlé sody, prášek do perníku, trochu koření (skořice, hřebíček, badyán, zázvor, anýz, fenykl, nové koření).

Vypracujeme těsto a necháme 2 hodiny odpočinout. Vykrojené perníčky před pečením potřeme vodou s rozkvedlaným vajíčkem. Pečeme dozlatova v horké troubě.

Sníh na zdobení: 15 dkg cukru moučky, 1 kávová lžička citrónové šťávy, 1 bílek.

Vše dobře umícháme a můžeme zdobit.

Děkujeme za recept a přejeme sladké Vánoce.

Veronika Dlabalová

Pro šikovné ručičky

Baňky na přání

Vánočních zvyků je mnoho, u nás doma máme jeden trochu méně obvyklý. Každý člen domácnosti má na stromečku svoji baňku se jménem a obrázkem na přání. Takovou baňku si můžete nechat někde namalovat (třeba na vánočních trzích) nebo si ji doma vyrobit. Stačí koupit tekuté lepidlo Herkules, prázdnou baňku a jemné třpytky (seženete v papírnictví nebo květinářství).

Baňku zdobíme stejným způsobem jako perníčky, jen si do sáčku na zdobení připravíme lepidlo Herkules a hned po nanesení posypeme třpytkami. Motiv si můžeme předkreslit tužkou. Lepidlo se dá nanášet i tenkým štětečkem.

Veronika Dlabalová

Požehnané Vánoční svátky a hojně Boží milosti v roce 2019 Vám i Vaším rodinám s láskou přeje redakce fl.

Dětem

Milé děti,

dnešní úkol pro vás je vybarvit si omalovánky s vyobrazením narozeného Ježíška a pomodlit se s rodiči a poděkovat za jeho narození.

Štěpánka Štefanová

Pozvánky

Koledníci u jesliček

Kostel Senice, pondělí 24. 12. 2018 ve 22:00

Tříkrálová sbírka v Senici na Hané

Sobota 5. 1. 2019 i neděle 6. 1. 2019 od 9:00

Tříkrálový koncert

Kostel Senice, neděle 6. 1. 2019 v 16:00

FARNÍ LIST vydává Římskokatolická farnost Senice na Hané, nám. Míru 79, 783 45 Senice na Hané, IČ: 48770850, nákladem 80 výtisků.

Redakční rada: Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml., Markéta Houdková, Josef Rozsypal

Kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz, farní web www.farnost-senice.cz